

29

עין משפט
נר מצוה

ע א מ"י סיד חבל
 שמיטה הלכה יא וס'א
 חבל מ"ס הל' ב סמ
 עשן קל' ולחן רסח:
 אס' ס'י ס'י מלסס
 כסרסס קלס א סמ
 עשן קל' יקל' טוס"ס י"ד
 ס' יל"ס ספ"ד:
 ע"ב ב מ"י ס'י חבל
 ס'סססס ס'ס ס' י"ב
 חבל' חסרסס הלכ' ב סמ
 עשן קל' קלס:
 ע"ד ב מ"י ס'י חבל
 ס'סססס ס'ס ס' י"ב
 חבל' חס' ס'ס ב וס' י'
 וס'י ס'ס שמיטה ס' י'
 סמ עשן קל' טוס"ס
 י"ד סמ' סל' ספ"ד קרן:
 ע"ד ב מ"י ס'י חבל
 ח' ס'ס ס'ס:

רה אור השלם

ו. וזרעם את השנה
השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה
החשישית עד בוא
תבואתה תאכלו ישן
ויקרא כה כב

מוסף רש"י

פול המצרי. מין קטנים
ושמן פחלולית, שזרצו
לזרע. זהם ורצו ליק
היה איל מעשה רדס
במר לקטים, אכל מי
קטנים במר הרשה איל
(מחנה לז) צובר גרנו
לחורב. טלום מחקן יסה
יתרס, ונמצא ותרס.
הס שנתן התרסה
מקן את הכס השאר
ישן שנתרסה מקן את
הסן השאר (שס).

רבינו חננאל

אל הקרי לשלם אל
לשלוש. אני מזמ
הבהיכ כשה ה
שפילוי מלכות ש
שליש תלמוד ש
השנים עשרת ה
חשבתי כן עשיתי
ואיכה מתעורר ש
וקרה המכובד ה
הם שביעית
פרק י' ראור וה
הדברים והשמש
שהשירי קורסו ר
השנה מעשרים ש
לול. פרק (ברש
כישולמי אמר ר
ראויש למצד ל
אליה. מן יביא ש
לפני אמר י הש
כמו פרק אמר ר
רמב אל תר הש
הרוב אמר י ש
פרומיך עשרת ש
כשש מתער ש
עצרת. הבה ו
בת שליח אמר
יך בת לקטת. נ
כאמריך. ונתן
בת השעה כמ
כאילו אל הבה
כיד. ורמב אמר
שעריי (פרק
פרוש משאר מ
והוא ו
ובכאילו ש
ול (ול) תלמוד

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

לגופיה. תשובה על מה נאלץ בשנה השביעית: החרור והדוחן כו'.
במנייני קטניות הן דוחן מל"י: מרנין. מק"י בלע"ז: מפעשרין לשעבר.
במעשרות שנה שבערה אם שנה מעשר שני ואם שלישית מעשר עני:
ומחרין בשביעית. אם השרשו ערב שביעית לפני ר"ה: ומפעשרים

לשנה הבאה. בשנת לקיטתן אם משהר
השי שבות היא שאלה שבימים: **בשר**
הטעם. לקמן (דף ט"ו:) מנהל כל בדיקתן
האילן שהטנו וידועו קודם ט"ו שבט
השנה השואר ר"ה לזלילות מחשבה לשנה
השעברה: **ירק בשר לקיט.** כדאמין
(עיל ד' ג.) לקט ירק ערב ר"ה ב';
האמר קטנית כחלן שיינהו שהלכו ב';
השנה העברה: **מחור ששזין פרין**
פרין. מחור שגורין עשי מעט מעט
מאין נלקטין כחלה אלה היס נלקטין
מחשבה שיש מעטות וידע מחשבה ונחלל
מחשבה שיש מעטות וידע מחשבה ונחלל

ד'ה"ע עם הספרנים לאחר ד"ה אס
הולבין בהן אחר לקיטה כשאר ירק
שיהא מפרס משפוחיו ה"ל מעשר
מן החדש על היטן ומן היטן על החדש
חולו בזה צמר השדה ששנה אחת
על השדה שנה שנייה אחת
וורשין אומן ומעשר פירות האילן
וקטניות קצוה מדרגין הן ויכולה ביד
האחמסם לקבוע זמן לפי דעתם לכל
האחד: פריץ פריץ. לשון א
בוספל בטניות כדאמר' במסכת גילה
דף ק"ב: מולין מלילות ומספרין
בטניות ב"ט: יצור גורנו לתסוב.
ומה ב"ט אס יטן וחדש מעורבין יצור
הגורן לתסוב לומר כחשעיתו
הכל בכלל יחד יפה ומתא
שיעשרו יעשר יחא מן החדש כמעשר
לפי מה שיש חדש מן היטן על
המה שיש יטן: מי לא תניא דמספין
אחילה לומר יפה בכלל ומתא חורס מן
החדש לפי מה שיש חדש ומן היטן לפי
מה שיש יטן: פול המלרי. מין קטנים
שחולזי ורשין לורעו לירק ולורע

והזרוע לירק מתעשר אחר לקטיו והזרוע לאכול את זרעו מותר קטניות
ועליו ומתעשר אחר הפרשה וזה שזרעו לזרע והשריש מקצתו לפני ר"ה
ומקצתו לאחר ר"ה: **אין טורמין מזה**. שמכירין בו שזרעוהו אחריות
על המדע בראשונה ולא מן הראשון על האדון: **כילד הוא שואב**.
מורה למה זה מדעו מה צדמו: **זוכר גורלו לחובו**. יבול איתו
ישיפה לאחר שגמון מן הראשון ביותו זו ומן השני ביותו זו יחזור ויבדלו
לחלמנע הגורן שיהא כולו כחד וממלא מורס מן ההדס שבו כר:
שני בילס. אל לקמון על הדילה לומר שיש משניין במקר המעשר
לשני השאבין: **אין בילס**. אין טומיין על כך שיש לומר לא נבלל
ישיפה ורובו של מעשר מן ההדס או רובו מן היסין: **חזק מיין ושמן**.
המערב בין חדש עם היסין או שמן חדש עם היסין מורס ומעשר
וממנו יש צמער שניהם כפי השאבין שדבר לא נבלל יפה אצל
הממנו: **אין טומיין בו על הדילה**: **אשמועיטין לה**. יורה לא דבר
שמואל הכל הולך אחר גמר פרי וכו' אמריין ואי אשמועיין הכל הולך
אחר גמר פרי הוה אמנא אפילו תבואה ווייתס נמי קמ"ל הלכה
דכ"ר שמעון שזורי במאי דפליגי. דבתבואה ווייתס לא פליגי (א) ולא
אוליין דהוה אחר גמר פרי אכל צמיני קטניות פליגי דר' שמעון
אוליין בתר הפרשה ורבנן לא אולי למדע דאשכח שמואל תנא לך
אוליין בתר הפרשה בקטניות אלא אחר גמר פרי ועליה סמך לפלוגי
ועליה דר' שמעון שזורי ועליה דהא ממתינין דמתיין לעיל האזור
הידוען והפרגין והשומשומין שהשרישו בו' ואני לא ידעתי מאן הוה
האזור תנא: **אשמועיטין לה**. יורה הא דלמך שמואל הכל הולך
אחר גמר פרי. והקטניות ואף הדיס בהן אחר הפרשה
וי' אמר שמואל הלכה כר' שמעון שזורי לא מטעמיה קאמר
משום דלמך הוה האו שדל ונגמר אחר ראש השנה:

אל תקרי אִשָּׁשׁ אִמָּא אִשָּׁשׁ. כלומר עשייתה כשואו שלים צבולה ומימה הדבדא קוּזַס לזוכמיה דקאמר לעיל ודלגא לא עיל כלל וקאמר רחמנא משמיט ומחיל עד חג הכיכור ו"ל דהאי מנא לית ליה דרשא לעיל: **במזל** עשויין י"בין, מחזק שגורג מעט מעט שזין נלקטין צימד אלא היום

אל תקרי לשלש אלה
לגופיה כתיב קרא
השנה השמינית ואכז
עוד השנה התשיעית
והדורות והפרגין והשו
ר"ה מתעשרין לשע
ואם לאו אסורין בשם
הבאה אמר רבא אמור
תבואה וזיתים בתר ש
הני כמאן שויתור רבנ
שעשוין פרקין פרקין
א"ל אבי ויצבור גור
מן החדש שבו על
שבו על הישן שבו מי
כיפר אמר משום ר"ה
שורעו לזרע מקצתו ה
השריש לאחר ר"ה אי
תתיר זה לפי שאין ת
החדש על הישן ולא
הוא עושה צובר גור
ומעשר מן החדש שם
הישן שבו על הישן
קאמרת ר"ש שזורי
סברי אין בילה א"ר
שמואל ה"הלכה כרבי
משום ר"ש שזורי מת
אמר שמואל הכי וה
בילה חזין מין ויש
דאמר שמואל והכל

שניה הנזכרת לשלישית לא מהני דשניה מעשר שי שלישית מעשר עני וכן מהשניה הנזכרת לששית ומיהו זה יכול לתקן שיפירש מעשר אחד וחילול על מעות ואכלו המעות בירושלים והמעשר וחלק לעניים וקרא שמעתי בירושלמי דששיתית השני מעשרות מעשר על ידי צדור גורני: **פול** המצור שורעו ב"ר. סיפא דהסאי דהמורו והדיוח הא"ר ומוסיף אדרבנן שאף צפול המצרי הולבין בתר השרשה: **אמר** רבי יצחק ב"ר חנני אמר שמואל הלכה כ"רש שזורי. ברזב ספרים רשמיין יצחק ב"ר חנני (נמחז' ל' וסוף ל' שמואל בר נחמני א"ר יונתן ולא יתכן בדמויה כאלן דפרקי ומי אמר שמואל הל' ועוד דא"ר קשאי א"ר יונתן דא"ר יונתן לפי הספריים דגרס ההם א"ר יונתן הלכה כ"רש שזורי בתסוקין ובהרומות דגרסו של דמאי דמשמע כהני דקרא בדמויה כ"רשמה המעשה (חלוץ ע"ה) ואע"פ דא"ר ספרים דרשין צדקיהו אמר ב"ר יוחנן ואלו יתכן במסכת מכותוב ברש פירא אע"פ דק"ו (דף ע"ה):

ח'י"ן מ"ן ושמן. לענין מעשר איירי וכו'א הדין מים לענין הו'א
 ב' התעוררות (והוא ס'.) **אחר** גמר פרי. אין זה אחר
 לקיטה דומיין דעמר לפני ר"ה ונלקט אחר ר"ה וכל ירק נמי הולכין
 בו אחר גמר פרי אלא דנקיט בכל דוכתי בחר לקיטה משום דלוקט
 ספק לגמר פרי אלא הני אין לקיטין בגמר פרי שמתחיל לקט
 שמינישם ואין קולטין כאחר דמתיבשין פריין פריין אלא גמר פרי
 כהחת ולכן מותר לעשר לשמואל אף על גב דסבר אין בילה
 ותימה שמואל דאמר כהאן הא בין ר' שמעון שארי בין רבנן
 מגידו דלזיליין בחר השרש לפני ראש השנה כדפי' וכו'א ליה
 יסן ושמואל דלזיל בחר גמר פרי דלחאחר ראש השנה הוא ליה חשד:
 הו'א

דאלו רבי שמעון שזורי טעמיה משום צילה וטעמא דשמוא

מסורת הש"ס

(א) שבעים פ"ב מ"ג.
(ב) מנחות ל: [חוס' שבעים
פ"ב ה"ד]. ג) [זכחיס פ.].
(ד) [מנחות ל: ע"ש].

הגהות הב"ח

(ב) דש"י ד"ה
אשתמיטתיה כי דנתבואה
ויתים לא פליגי והכל
מורדים דלא מליגין:

לְעוֹי רַעֲי

מיליון [מני"ל]. דוחן.
מק"ו [מ"ק]. פרג.
מאזל"י [מייסד"ל].
שנינונית.

רבינו חננאל (המשקל)

[illegible]

(א) ב"י היטב בערוך ערך
פרכין.

(ב) ר"ל דר"ש שו"ר פירש
בתוספתא פ"ב דשביעית דאם
זרעו לזרע יס"ו ופ"ט היטב.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones